

*Cum beneficiorum in Scholam Thomanam
ab Amplissimo Ordine collatorum mentio
in hac ad illum epistola facta sit; subiicere
hic placuit, quo ritu, qua formula ipsum
nouum aedificium Scholae inauguratum
et nobis dedicatumque sit; quod institu-
tum non magis reprehendetur, spero,
quam Terentio praefixa Doctorum Theo-
logiae renunciatio: nisi quod a Richardi
Bentleii ingenio profecta nusquam non
recte leguntur, nostra forte plane debe-
bant contineri.*

Faustus huic scholae dies hodiernus est,
& candidissima merito in fastis nostris
nota insigniendus: non solum quod
Bonifacii * memoriam reducit, viri sancti,
quo coetus atque conciones per Germaniam
nostram habente, pagana superstitione profili-
gata, & nomen certe Christi, cum Euangelii
qualicunque notitia, ad maiores nostros pro-

) 5   pagina

---

* Acta res a. d. V. Iun. CIO CCC X XXII

pagatum est: non ob ipsam solum celebritatem, cui eum destinauit, quo maiorem, sibi quidem propriam, non vidit, a quo tempore schola Thomana esse coepit, verum hanc in primis ob causam, quod exornat hanc ipsam celebritatem summorum hominum praesentia, quos tanquam fausta quaedam nobis sidera, & certissima futurae felicitatis auguria, laeti alacresque veneramur.

Saluete, Viri illustres & Magnifici,
Summe Reuerendi, Excellentissimi, Con-
sultissimi, Amplissimi & reliqui, suis
quisque nominibus & honoribus con-
decoratisim &c.

Saluete, inquam, & saepe agite quod agitis, nec dubitate, quin magna cum scholae & reip. adeo utilitate studium vestrum coniunctum sit futurum.

Postulabat quidem dignitas vestra, & exquisitum de his etiam studiis, quae in schola tractari debent, iudicium, ut boni oratores, aut certe probabiles in concionem istam producerentur. Sed speramus etiam ab aequitate vestra, futurum, ut non quid debeat fieri, sed quid possit, cogitetis; eo praefertim tempore, cum paulo ante a nobis discesserunt unus itemque alter, qui maturitatem qualcumque erant affecuti, eaque plerorumque qui dicent aetate, quae iam obduruuisse aliquantum videtur ad ea, sine quibus nihil in arte dicendi valde laudabile effici posse certum est, ne quid de me dicam, quem intempestiuam quaedam atque nimia verecundia, a iuu-

intempestiuam inde debet
intempestiuam finiri
item debetur operari
inde melior hunc
eum parte, fac
deum efflorefcat.
hunc videtur qua
dei celebritate, in
beneficio, in
sequitatem anim
tiam, virtutes ve
dicium, in conf
notri, & quas
modestiam cum
candida fiducia
probare.

Hoc oratione
Thomana
Amplissimi
venerandi

Nunc ve
nitus, non
tonidem, por
menter opus
rum res, sed
penogradia) p
nitum eum, o
modo animu
verbum male
alium, ne

iuuentute inde debilitauit, & manum certe
intra togam sinumque continere coëgit. Cae-
terum dabitur opera a me & collegis, vt sub-
inde me ior laetiorque rerum nostrarum, hac
etiam parte, facies, successum adspirante
Deo, efflorescat.

Iam audite quaeſo, A. A. dicturos de huius
diei celebritate, hoc eſt de Ampl. Senatus
beneficio, iuuenes noſtrōs, & ita audite, vt
aequitatem animi, humanitatem, beneuolen-
tiā, virtutes vestrās, potius quam ſubtile iu-
diciū, in consilium adhibeatis. Prodite, o
noſtri, & quas commendauī vobis virtutes,
modestiam cum alacritate, temperatam vere-
cundia fiduciam, ſplendidissimo auditorio
probate.

* * *

*Hic orationes aliquot habitae ſunt a Scholae
Thomanae alumnis, quibus beneficium
Ampliſſimi Ordinis, quantum fieri potuit,
ornaretur.*

* * *

Nunc vero eſt cum mihi dari velim diu-
nitus, non linguas quidem centum, aut ora-
totidem, poetarum votum, quo non vehe-
menter opus eſt, (paucorum enim verbo-
rum res, ſed momenti ſane maximi, ſuperēſt
peragenda) ſed dari mihi velim diuinitus ſpi-
ritum eum, qui coeleſti afflatus numine, non
modo animum linguamque regat, ne quod
verbum male ominatum, ne quod a tanta re
alienum, ne indignum tam ſplendido con-
felli,

fessu, mihi excidat, verum qui vaticiniorum etiam vim his, quae dicturus sum, tribuat.

Audi, Pater supreme, qui audis videsque omnia, audi, & numen nutumque diuinum his, quae dicentur, annue.

Audite viri illustri atque magnifica dignitate, excellentissimis meritis, venerabili auctoritate conspicui, auctores huius muneris amabiles, testes huius actionis atque pietatis nostrae grauissimi; audite iucundissimi hospites, tu in primis audi, cura nostra atque amor, Thomana iuuentus.

Hanc domum, Deo bene iuuante, pacem praefante ciuibus suis & incolumitatem Potentissimo Poloniarum Rege, & Duce Electore Saxoniae FRIDERICO AVGUSTO, instaurauit, exaedificauit, ornavit, instruxit, Amplissimus ciuitatis Lipsiensis Senatus, ut hospitium praebeat omni, quod futurum est, aeuo, scholae bonarum literarum, artis musicae, & aliorum, quibus aegre humanior vita caret, probitatis, sapientiae, pietatis, virtutis omnis, felicitatis, magistrorum: vt sit spiritus ipsius sancti templum & sancta officina.

Hic persugium honestae paupertati aperit Amplissimus Ordo, si ea adiunctam sibi habeat sororem Bonam Mentem, & discendi cupiditatem. Hic ali iubet atque institui, qui nunc sanctissimo beatarum mentium munere, laudandi rerum omnium conditorem & parentem, fungantur, & cantus suavitate animos hominum ad diuinorum rerum meditationem allicant, qui deinde boni viri, & alteri seculo profuturi euadant.

Hinc

Hinc abesse iubet Patronus noster & arceri
pigritiam, rusticitatem, petulantiam, libidi-
nem, impietatem: hic tanquam in prytaneo
aliquo honorem haberi imperat diligentiae,
doctrinae, musicae arti, modestiae, frugali-
tati, pietati.

Hic doceri vult cum diligentia, fide, pati-
entia; hic disci cupide, assidue, fideliter.
Hic praecipi comiter ac seuere, pareri mo-
deste atque impigre. Hic bona exempla plus
valere iubet quam paecepta ac leges; leges
ac verba plus quam poenas; hic caueri deli-
cta potius, quam puniri.

In hoc contubernio habitatum veni, Con-
cordia, Salus, Bone Euentus: lites, morbi,
calamitas, mala omnia, exeste.

Hanc tu dedicationis huius legem, Aeterne
Pater, tuo numine iube atque sancti, & clara
nobis tuae in nos propitiae voluntatis signa
edito, FRIDERICI AVG VSTI tuae
inter nos maiestatis vicarii, totiusque Sere-
nissimae domus regnaticis vitam & felicita-
tem, Amplissimi Ordinis incolumitatem, in-
concussum ciuitatis statum, & eorum quae
bona in hac schola sunt, incrementa celer-
rima.

Transactum est, Patroni, Fautores, Hospi-
tes, quod agendum suscepimus. Ornatis,
Magnifice Consul, & caeteri ex Amplissimo
Ordine, Viri Clarissimi Excellentissimique,
orna-

ornastis munus vestrum, illudque honorificentissima nobis praesentia vestra commendaſtis egregie.

Si quid accedere poterat vestræ in hanc scholam liberalitati, ille profecto quaſi cumulus additus est, quod in conspectu vestro declarare licuit, quantum debere illi videamur; quod inaugurationi huic atque dedicationi auctoritatem accommodare vestrā, & non displicere vobis, quae in schola vestrā agantur, luculento indicio significare voluistis. Nostrum est, quicunque in hac schola vel administri ſumus beneficiorum vestrorum, vel participes, nihil facere reliqui, vt appareat, non apud ingratos perire vestrā bene factā; verum illud quam poteſt enixiſime a nobis agi, vt fructum aliquando vos vestrīque liberi videatis vestrorum in hanc scholam meritorum, profectos ex illa viros probitate & doctrina praeſtantes, crescentemque per illos, quam ſpectatis vnicē, publicam felicitatem!

Vobis etiam, reliqui auditores, nominibus, muneribusque & meritis quisque ſuis ornatissimi, hospites iucundissimi, gratiae a nobis debentur maximae. Si non displicui-
mus omnino, scholae noſtræ fauere pergit,
eiusque fauoris craſtina luce, quotquot
grauioribus non impedimini, ſigni-
ficationem edite.

LECTO-